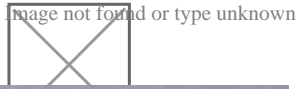

Ο ανεκτίμητος θησαυρός των αρχαίων ελληνικών χειρογράφων του Αγίου Όρους

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Σε μια εποχή που η

τυπογραφία άνηκε ακόμη στο μακρινό μέλλον, τα χειρόγραφα αποτελούσαν το μοναδικό τρόπο για να διασωθούν οι αρχαίες γνώσεις στο διηνεκές.

Στο Μεσαίωνα, ορισμένα μοναστήρια λειτούργησαν και ως «κιβωτοί γνώσεων» διαφυλάσσοντας τα αρχαία κείμενα με τη μορφή χειρογράφων. Τα χειρόγραφα αυτά αντιγράφονταν από μοναχούς μέσα στο ημίφως των μοναστηριακών εργαστηρίων, στα περίφημα καλλιγραφεία. Τα περισσότερα αρχαιοελληνικά κείμενα που

διασώθηκαν ως τις μέρες μας, είναι αποτέλεσμα των ακατάπαυστων αντιγραφών, που γίνονταν σ' αυτά τα εργαστήρια από ορισμένους γενναίους μοναχούς. Μοναχούς που έβαζαν σε κίνδυνο ακόμη και τη ζωή τους προκειμένου να διαφυλάξουν τις αρχαίες γνώσεις, που για κάποιους φανατικούς χριστιανούς θεωρούνταν «αιρετικές». Κι όμως, αυτές οι «αιρετικές» γνώσεις ήταν εκείνες που

οδήγησαν στην αναγέννηση του Δυτικού πολιτισμού...

Ακόμη και στα χρόνια του Μεσαίωνα, σε μια εποχή που κυριαρχούσε η αγραμματοσύνη, οι αγιορείτες μοναχοί έδιναν έμφαση στο γραπτό λόγο, θεωρώντας ότι συμβάλει στην πνευματική αναβάθμιση των ανθρώπων. Γι' αυτό και έγραφαν, αντέγραφαν και διαφύλατταν χιλιάδες χειρόγραφα, όχι μόνο θεολογικού ή λειτουργικού χαρακτήρα, αλλά και «κοσμικών γνώσεων», οι οποίες κληροδοτήθηκαν από τους αρχαίους Έλληνες σοφούς. [\(περισσότερα...\)](#)